

SZ NPS 07906/2022/45 - NPS 04578/2023

V Plzni dne 6.8.2023

Věc: Doplnění odůvodnění řádně podaného odvolání proti rozhodnutí Správy NPŠ SZ NPS 07906/2022/45 - NPS 04578/2023

Hnutí život, z.s. (dále jen HŽ) v zákonné lhůtě podalo odvolání proti rozhodnutí Správy NPŠ, č.j. SZ NPS 07906/2022/45 - NPS 04578/2023 ze dne 14.6.2023, kterým napadá rozhodnutí jako celek tedy všechny výroky daného rozhodnutí. Rozhodnutí považuje za rozporné se zákonem, založené na nedostatečně zjištěném skutečném stavu věci a na chybném zhodnocení z hlediska skutkového a právního.

Ve smyslu svého řádně podaného odvolání, doplňuje Hnutí život jako odvolatel své odvolání ze dne 10.7.2023 a to takto:

HŽ se účastnilo daného řízení jako zapsaný spolek, který je složen z odborníků na lesnickou činnost, ekologii lesa a dalších odborností. Odborníci HŽ jsou nejenom vědečtí pracovníci, ale i lesníci, kteří mají praktickou přípravu, vědí, co obnáší lesnická činnost, co je skutečná škoda na ekologických funkcích lesa a co je dočasná změna půdního profilu způsobená výkonem lesnické činnosti a zásahů, které jsou nezbytné pro existenci lesa.

HŽ se v rámci řízení vyjadřovalo zejména k tomu, že Správa řízení sice zahájila jako zákaz některých lesnických činností dle § 66 odst.1 ZOPK, čemuž předcházelo „obvinění“ Společnosti Kašperskohorské městské lesy, s.r.o., z toho, že v rámci výkonu své lesnické činnosti narušovala ekologickou funkci lesa a páchala škody, spočívající ve vzniku kolejí na půdním profilu a v dalších aktivitách sporadicky popsanych v rozhodnutí, které se údajně neslučují s režimem zóny přírodě blízké a zóny soustředěné péče. Koleje vznikly za účelem nutného dovoleného zásahu proti kůrovci v jimi obhospodařovaných lesích. ZOPK v zóně přírodě blízké dovoluje zásahy v lesích, spočívající v opatřeních k podpoře přirozené ekologické stability anebo přirozené biologické rozmanitosti ekosystémů, revitalizačních opatření a opatření na ochranu lesa.

HŽ brojila proti tomuto nařčení, neboť koleje po lesní technice byly běžného typu, které v daném období a při daných klimatických podmínkách (deštivé období) musí zanechat každá lesní technika. Sama Správa NPŠ jako subjekt hospodařící v lesích běžně těží na území národního parku, vykonává lesnickou činnost v klasickém lesnickém módu, v deštivém období též zanechává koleje v půdním profilu, ale sama sobě si sankci neuloží a zde brojí proti nutným zásahům vykonávaným pro zachování existence lesa a na soukromém majetku. Podle seznamu provedených těžeb na území v přímé správě NP Šumava, byla na mnohých jiných, zcela podobných lokalitách prováděna totožná činnost bez jakýchkoliv výtek (ad seznam provedených těžeb realizovaných Správou NP Šumava v roce 2022, které Hnutí Život z.s. obdrželo na základě žádosti o informace o životním prostředí dne 7.2.2023). Toto nebylo správním orgánem bráno v potaz.

V napadeném rozhodnutí však Správa NPŠ tento skutek dále neřeší, rozhodnutí obsahuje dva výroky, které zasahují na dvou lokalitách výkon lesnické činnosti a to zcela zásadním způsobem. Tím, že tento skutek Správa v rozhodnutí dále neřeší, argumentace HŽ se v této otázce se jeví jako lichou a zcela zbytečnou. Chápeme, že otázka sankčního řízení je věcí pouze toho, kdo případný

přestupek spáchal, dle našeho názoru ovšem pouze v části týkající se výše sankce. V otázce toho, zda vyježděné koleje lesnickou technikou jsou rozporné ze ZOPK či nikoliv a s ohledem na předmět a rozsah dokazování, chybí nám v rozhodnutí výrok, jak se s tímto skutkem Správa NPŠ vypořádala. Správa NPŠ připustila, aby se další účastníci řízení k tomuto vyjadřovali, ale ve finále v tomto bodě meritorně věc nevyřešila.

Neobjevuje se ani v části, kde Správa NPŠ „zdůvodňuje“ úbytek biologické rozmanitosti provádění opatření na ochranu lesa.

Tedy nerozebírá, které dílčí úkony při ochraně lesa poškodily ekosystémy, faunu či floru a tak se otázka kolejí v půdním profilu úplně ztrácí, když to vlastně tímto začalo a k tomu směřovala i argumentace HŽ.

HŽ chápe, že i jiné činnosti byly shledány jako závadné, tedy nejenom vyjeté koleje, je to přibližování dřevní hmoty, zásahy proti škůdcům, ale ani tyto skutky, které jsou posléze generálně zakázány, nejsou v konkrétní podobě více rozebrány v daném rozhodnutí.

Správní orgán konstatuje, že v řešeném území jsme svědky výrazného ubývání biologické rozmanitosti díky výkonu lesnické činnosti, aniž víme, co je biologickou rozmanitostí, jak se hodnotí, proč není hodnocena v celém kontextu NPŠ a zda vůbec je zde příčinná souvislost mezi činnostmi Společnosti a tímto úbytkem – pokud vůbec úbytek existuje.

HŽ navrhlo pro vyřešení výše uvedených otázek použití metodik, které jsou resortu životního prostředí známé, jedná se o publikace Výskot, I. a kol. - Kvantifikace a hodnocení funkcí lesů České republiky, autentizace a doporučení MŽP, Seják, J., Dejmal, I. - Hodnocení a oceňování biotopů České republiky, autentizace a doporučení MŽP, jiná - vlastní metodika.

Správní orgán jejich využití nedovolil a tyto důkazní prostředky pro hodnocení biologické rozmanitosti, funkcí ekosystémů použít odmítl.

„V řešeném území jsme v současné době svědky výrazného ubývání biologické rozmanitosti, což má závažné důsledky zjm. pro přírodní (lesní) prostředí. Hlavními příčinami jsou změny, které zasahují přírodní stanoviště. Tyto změny jsou vyvolány vysokou mírou intenzity, v daném případě provedením nahodilé i úmyslné těžby a odvozem dřevní hmoty z porostů v posledních dvou letech.“

„Pokračováním v započatých lesnických aktivitách by došlo ke zvýšení již současného negativního ovlivňování jak přírodních stanovišť, tak i ostatních zvláště chráněných druhů (nejen co do jejich kvality, ale i co do plošného zastoupení v rámci EVL) a biotopů druhů, k jejichž ochraně je EVL nebo PO určena. Případným pokračováním v těžebních aktivitách dojde k odstranění stromového patra na většině zájmové plochy, a to ve velice krátkém časovém úseku.“

Napadeným rozhodnutím Správa NPŠ dle ustanovení § 66 odst.1 ZOPK nakonec omezila Společnost ve výkonu lesnické činnosti:

1) V lokalitě Pěnivý potok (zóna přírodě blízká NP Šumava, dříve I. zóna ochrany přírody, část č. 82 – Pěnivý potok, na části ppč. 722/1, kú. Červená u Kašperských Hor - dále také „lokalita Pěnivý potok“ příp. „řešené území“) nelze provádět opatření na ochranu lesa proti hmyzím škůdcům (kůrovcům). Stávající kůrovcové souše nebudou káceny ani vyklizovány. Výjimečně lze pokácet pouze kůrovcové souše případně jiné rizikové stromy, které by v případě samovolného pádu mohly ohrozit osoby pohybující se po zpevněných lesních cestách [nevztahuje se na lesní svážnice (3L) a technologické linky (4L), viz ČSN 73 6108], dřevní hmota z pokácených rizikových stromů zůstane ponechána v porostech. Nesmrkové dřeviny nebudou káceny a vyklizovány. Nebude prováděna umělá obnova porostů. Omezení platí do zahájení projednávání změn zón ochrany přírody národního parku, tzn. Do konce února 2035 (ustanovení § 18 odst. 6 ZOPK v návaznosti na

vyhlášku č. 42/2020 Sb., o vymezení zón ochrany přírody NP Šumava).

2) Při úmyslných a nahodilých těžbách v porostních skupinách 35Aa1, 35Aa4, 35Aa5, 35Aa8, 35Ba8, 36Aa1, 36Aa11, 36Aa3, 36Aa8, na ppč. 293, kú. Studenec u Stach (dále také „lokalita Obří hrad“ příp. „řešené území“) nebudou do konce platnosti LHP (tzn. do konce roku 2027) těženy geograficky původní listnaté dřeviny a jedle. Dále nebudou káceny a vyklizovány doupné stromy (trvale).

Toto rozhodnutí považujeme **za hrubě nezákonné**, z důvodu nezákonného zasahování do vlastnických práv, do práva na podnikání a výkonu povolené svobodné činnosti, do práva na příznivé životní prostředí, rozhodnutí spočívá na nesprávně zjištěném skutkovém stavu věci, z rozhodnutí není zřejmé, co vlastně Společnost svojí činností ohrožuje, respektive ohrozila a v neposlední řadě není zohledněna úroveň vědeckého poznání, čímž Správa NPŠ rozhoduje v rozporu s ústavním právem občanů na včasné, úplné a pravdivé informace o životním prostředí.

Jestliže problémem výkonu lesnické činnosti byly koleje v půdním profilu či jiné dílčí aktivity, což jsou diskutabilní prohřešky, není cestou zakazování lesnické činnosti na daném území. Je to zcela nepřiměřený zásah státní moci do výkonu dovolené podnikatelské činnosti a do vlastnického práva vlastníků lesa.

I.

Výkon lesnické činnosti v národních parcích

Národní park Šumava byl vyhlášen nařízením vlády č. 163/1991 Sb. Po celou dobu existence tohoto národního parku vykonávala Společnost svoji lesnickou činnost v souladu se schváleným LHP. Společnost realizuje lesnickou činnost více méně po celou dobu existence národního parku, a to včetně předmětných území, které jsou součástí výroků. Její činnost na těchto územích nebyla doposavad' shledána jako závadná, poškozující životní prostředí a mající neblahý vliv na chráněné druhy.

Proč nyní? Kdy dochází obecně k úbytku vzrostlého živého lesa a dochází k narušení jeho přirozených funkcí. Jistě i v minulosti Společnost prováděla aktivní obnovu lesa a zasahovala proti škůdcům a aktivně pečovala o své lesní porosty, nebyla doposavad' Správou NPŠ tato činnost shledána za chybnou či narušující životní prostředí a biologickou rozmanitost. Přitom v tomto směru nedošlo ke změně legislativy takovým způsobem, aby to znamenalo nutnost změny péče o lesní ekosystémy.

Společnost je podnikatelským subjektem, která byla zřízena vlastníkem lesů Městem Kašperské Hory, pro výkon lesnické činnosti, tedy pro naplnění všech lesnických činností dle zákona č.289/1995 o lesích v platném znění (dále jen zákon o lesích). Tedy právní rámec její činnosti je vymezen nejenom ZOPK ale i zákonem o lesích.

Účelem zákona o lesích je stanovit předpoklady pro zachování lesa, péči o les a obnovu lesa jako národního bohatství, **tvořícího nenahraditelnou složku životního prostředí**, pro plnění všech jeho funkcí a pro podporu trvale udržitelného hospodaření v něm. Činnosti Společnosti musí směřovat právě k těmto cílům – zachovat les, pečovat o les a obnovovat les

Další povinnosti jsou uvedeny v § 11 zákona o lesích, tedy každý si musí počínat tak, aby nedocházelo k ohrožování nebo poškozování lesů, jakož i objektů a zařízení sloužících hospodaření v lese. Vlastník lesa je povinen usilovat při hospodaření v lese o to, aby nepoškozoval zájmy jiných

vlastníků lesů a funkce lesa byly zachovány (plněny rovnoměrně a trvale) a aby byl zachován (chráněn) genofond lesních dřevin.

Dle ustanovení § 22a ZOPK vlastníci nebo nájemci lesů v národních parcích jsou povinni hospodařit v nich tak, aby byly zachovány nebo podporovány jejich přirozené ekologické funkce a biologická rozmanitost.

Aby mohl les „vykonávat“ své přirozené ekologické funkce, **musí především existovat. K jeho zachování a existenci a obnově směřovali veškeré zásahy Společnosti a z tohoto úhlu pohledu musí být tyto zásahy i posuzovány.**

Činnost Společnosti není jenom a pouze bezuzdná těžební činnost, jak se snaží vyličít Správa NPŠ ve svém rozhodnutí, **ale je její povinností zachovat veškeré funkce lesa při realizaci zákonné, povolené těžební činnosti v souladu s LHP.**

NPŠ v roce 1991 nebyl vyhlášen zákonem, což vyvolávalo důvodné obavy, že jeho vyhlášení bylo protiústavní, proto „jeho existence“ byla „napravena“ novelou ZOPK zákonem č.123/2017 Sb. Tedy touto novelou byl definován národní park „nově“ jako přírodní procesy v přirozené dynamice viz § 15 ZOPK.

Tato novela výkon lesnické činnosti upravuje pouze částečně § 22 a 22a ZOPK a v dalším se výkon lesnické činnosti řídí zákonem o lesích. Tedy lesnická činnost je činností povolenou, činností, s kterou se v NP počítá a její výkon nesmí být omezován takovým způsobem, aby v podstatě znamenal její vyloučení z území NP.

V současné době legislativní rámec pro hospodaření v lesích v národních parcích je nejenom ZOPK, o který se opírá Správa ve svém rozhodnutí, ale i zákon o lesích, který však zcela opomíjí a jeho rámcem se vůbec nezabývá.

Vzhledem k tomu, že vztah ZOPK a zákona o lesích není v režimu nadřízenosti a podřízenosti, je třeba každou otázku zkoumat v intencích obou právních předpisů, **tato úvaha správního orgánu zcela chybí. Zákonem o lesích se vůbec nezabýval, nerozbral povinnosti Společnosti s ohledem na existenci tohoto právního předpisu a tím diskvalifikoval svoji právní úvahu.**

II.

Výkon lesnické činnosti v intencích zonace

Správní orgán se ve svém rozhodnutí odvolává a své rozhodnutí opírá o vyhlášenou zonaci a aplikuje ustanovení ZOPK týkající se definic jednotlivých zón ochrany, včetně režimu jednotlivých zón.

Zonace zasahuje vlastnická práva velmi závažným způsobem, její průběh, legislativní řešení však vykazuje protiústavní rysy. Dle nálezu Pl. ÚS 18/17 se uvádí, že zonace národních parků musí být provedena vhodně zvoleným způsobem, **aby bylo možné dosáhnout sledovaných cílů při současném šetrném omezení dotčených ústavně zaručených práv dotčených obcí a osob.**

Zonace byla však provedena takovým způsobem, že zasažení práv dotčených obcí a osob nebylo nijak vydefinováno. Dokumentace k zonaci neobsahovala právní analýzu dopadu zonace na práva vlastníků při výkonu jejich práv. Pokud by zonace znamenala zastavení a znemožnění lesnické činnosti, pak by zcela jistě ani Společnosti ani obec MKH se zonací nesouhlasily a dožadovaly by se jejího soudního přezkumu. Teprve ex post při výkonu vlastnických práv se vlastníci seznamují s

tím, jak zonace omezila jejich práva a jistě by takové omezení neodsouhlasili, kdyby byli s těmito omezeními seznámeni a měli práva účastníků řízení, pokud by zvolená forma legislativního řešení zonace bylo realizována opatřením obecné povahy nikoliv podzákonným právním předpisem.

Pokud by toto řízení došlo až k soudnímu přezkumu v rámci správního soudnictví, pak je jisté na místě otevřít otázku ústavnosti provedené zonace.

Správa NPS v tomto rozhodnutí zonací argumentuje na několika místech – jedná se o režim zóny přírodě blízké a režim zóny soustředěné péče.

Pokud se týká zóny přírodě blízké, ZOPK v ustanovení § 18a odst.2 uvádí, že v zóně přírodě blízké lze provádět pouze zásahy, které nejsou v rozporu s cílem ochrany této zóny, **s výjimkou opatření uvedených v odstavci 1, opatření k podpoře přirozené ekologické stability anebo přirozené biologické rozmanitosti ekosystémů, revitalizačních opatření a opatření na ochranu lesa.**

V intencích tohoto ustanovení tedy Společnost může při výkonu lesnické činnosti činit výše specifikovaná opatření. Jestliže zákon uvádí, že lze činit opatření na ochranu lesa, je to uvedené jako výjimka z velice obecné definice dané zóny, **pak dokonce vlastník lesa toto činit musí, jsou-li materiální podmínky pro jejich provedení.** Jak by Společnost ustála svoji odpovědnost, jestli že jí zákon dává nástroje, jak pečovat o les a ona by tato opatření nepoužila? Ustanovení není formulováno jako zásahy, které nesmí vybočovat z dané zóny, je to přesně naopak, **jsou to povolené zásahy vybočující z definice této zóny.**

„Zonace národního parku je chápána výlučně jako nástroj diferencované péče o území. Každá zóna má vlastní regulaci zásahů a opatření, které lze v zóně provádět, vycházející z cíle ochrany dané zóny, případně z nezbytnosti i jiných zásahů k ochraně života a zdraví, majetku nebo přírody. ZOPK umožňuje v lokalitě Pěnivý potok do určité míry provádět opatření na ochranu lesa, nemělo by však jít o taková opatření, která jsou v rozporu s cílem zóny přírodě blízké, kterým je v tomto případě dosažení stavu odpovídajícího přirozeným ekosystémům. Z toho ale vybočují mj. již zrealizované nahodilé a úmyslné těžby v letech 2021 a 2022, kdy opatření na ochranu lesa byla realizována odvozem dřevní hmoty z porostů včetně negativ s tím spojených (narušení půdního povrchu, změna vodního režimu, poškození kořenových systémů dřevin, apod.).“

Správa uvádí, že každá zóna má vlastní regulaci zásahů. Zákon obsahuje definici jednotlivých zón ochrany a jejich režim, **ale vše v obecné rovině.** Nikde se nedočteme, že zásahy, které provádí Společnost v rámci své lesnické činnosti jsou zásahy, které jsou v rozporu se zákonem, tedy v rozporu s režimem zóny či s její definicí. Správní orgán konstatuje, že zásahy Společnosti jsou v rozporu s cíly přírodě blízké zóny, aniž byly cíle přírodě blízké zóny vyloženy a interpretovány. Stav přirozených ekosystémů též není nikde definován a je na správním orgánu, aby se tohoto úkolu zhostil.

Správa NPS dále uvádí, že část území, pro který navrhla zákaz činnosti, je již v cílovém stavu a tak na něm svévolně „vyhlásila“ režim, jako je v přírodní zóně. Zonace v této struktuře je platná po dobu 15 let od jejího vyhlášení. Správa NPS nemá žádné oprávnění, aby měnila obsah již vyhlášené zonace. Zóna přírodě blízká zůstane zónou přírodě blízkou po celou dobu platnosti zonace, včetně režimu dané zóny.

U druhého výroku správní orgán argumentuje **definicí zóny soustředěné péče** a uvádí, že zóna soustředěné péče o přírodu se vymezí na plochách, kde převažují člověkem významně pozměněné ekosystémy, s cílem zachování nebo postupného zlepšování stavu ekosystémů, významných z hlediska biologické rozmanitosti, jejichž existence je podmíněna trvalou činností člověka nebo

obnovy přírodě blízkých ekosystémů. Definice této zóny je citována v rozhodnutí, opět bez bližšího výkladu a naplnění obsahu této zákonné definice.

Vzhledem k tomu, že v zóně soustředěné péče jsou lesy ve vlastnictví subjektu odlišného od Správy NP, pak se jedná o ekosystémy, jejichž existence je podmíněna trvalou činností člověka. V této zóně plně platí lesní zákon, lze zasahovat proti škůdcům, provádět výsadby a provádět další zásahy usoudí-li Společnost, že jsou nutné z hlediska péče o les.

Orgán ochrany přírody zakazuje Společnosti v této zóně těžit původní listnaté dřeviny a jedle, přičemž nevysvětluje, proč jsou tyto zásahy nutné. Správní orgán se bojí o břízu a její vymýcení, aniž by jakýmkoliv způsobem definoval, o co tuto svou obavu opírá. Bříza je běžným druhem na území NP se vyskytující v hojném počtu a zcela jistě jejím odstraněním nedochází k narušení biologické rozmanitosti.

Aplikaci zonace takovým způsobem, že odůvodňuje provedení omezení a zákazu lesnické činnosti, není z výše uvedených důvodů souladné se zákonem, režim zón je interpretován rigidně a nelze v něm nalézt odůvodnění k širokým zákazům obsaženým ve výroku č.I a výroku č.II rozhodnutí.

III.

Přirozené ekologické funkce lesa

Přirozené ekologické funkce lesa, které musí vlastník lesa zachovat dle § 22a ZOPK jsou předmětným rozhodnutím znemožněny. Přirozené ekologické funkce lesa **je možné plnit jenom tehdy existuje-li les.**

Veškeré činnosti, která společnost prováděla, byly vedeny péčí o les, jeho zachování a obnovu.

Základní a hlavní přirozenou ekologickou funkci **plní živý vzrostlý les.** Jenom živý vzrostlý les je schopen plnit své ekosystémové funkce. Ztráta vzrostlého lesa podle metodiky **Energie-voda-vegetace (Seják a kol. 2010, 2018, 2022) vytváří z 1 ha lesa každoroční ekosystémové služby ve výši cca 25-35 milionů Kč.** Tuto částku tvoří čtyři podpůrné a regulační ekosystémové služby (**klimatizační, vodozadržná, produkce kyslíku a prostředí pro biodiverzitu**), peněžně oceněné náklady jejich technologické náhrady.

Seják J., Cudlín P., Pokorný J., Zapletal M., Petříček V., Guth J., Chuman T., Romportl D., Skořepová I., Vacek V., Vyskot I., Černý K., Hesslerová P., Burešová R., Prokopová M., Plch R., Engstová B., Stará L. 2010 Hodnocení funkcí a služeb ekosystémů České republiky (Valuing Functions and Services of Ecosystems in the Czech Republic), FŽP UJEP, 2010, 197 s.,

Seják, J.; Pokorný, J.; Seeley, K.; Achieving Sustainable Valuations of Biotopes and Ecosystem Services, Sustainability 2018, 10(11), 4251. (IF 2018=2,592) <https://doi.org/10.3390/su10114251>

Seják, J.; Pokorný, J.; Seeley, K.; Skene, K.R. Why ecosystem services should be counterbalanced by nature's thermodynamic costs. Ecosystem Services 2022, 57, IF=6,91, D1, <https://doi.org/10.1016/j.ecoser.2022.101469>

Orgán ochrany přírody tyto funkce **přisuzuje mrtvému lesu.** Je naprostou iluzí či snad záměrem tvrdit, že **mikroklima a ekologické funkce může plnit suchý les.** Teprve vzrostlý živý les o několika vertikálních patrech plní ekologické funkce. **Takový les se ustavuje po staletí.**

Je-li takový les zničen například atakou kůrovce z lesů v péči Správy NP, pak dochází k těžce napravitelným škodám.

Ztráta vzrostlého lesa má za následek zrychlený odtok dešťové vody a zvýší se podíl vody odtékající na vodě srážkové. Vymýcení, uschnutí, vypálení lesa vede ke zvýšení povrchových teplot za slunných

dnů až o 20 °C. Pokud je vzrostlý les odstraněn na velkých plochách, dojde ke změně proudění vzduchu, úbytku srážek a vysychání.

Správní orgán opakovaně ignoruje úroveň poznání, že živý vzrostlý les je tvůrce klimatu, tedy zachování existence lesa či zlepšení jeho stavu nebo jeho obnova by měla být prvním ekologickým úkolem orgánu ochrany přírody a také hlediskem, kterým posuzuje své správní úvahy.

Na místo toho ordinuje správní orgán velebení suchého lesa, tím, že zakazuje řádnému hospodáři, aby v lesích provedl zásahy proti kůrovci, les vyčistil a realizoval jeho obnovu, co nejrychlejším a nejefektivnějším způsobem. Přirozenost je chápána jako zafixování kalamitního stavu, nikoliv jako snaha o obnovu vzrostlého lesa ve struktuře, která je typická pro toto území.

Jedině živý vzrostlý les umí distribuovat sluneční energii a tím stabilizovat klima na Zemi. Tedy jeho ztráta je skutečnou příčinou projevů, kterým říkáme klimatická změna. Nastavování způsobů „ochrany“, které znamenají jeho další ztrátu, jsou kroky a opatření, které klimatickou změnu jenom prohlubují a vytvářejí nepříznivé životní prostředí pro obyvatele ČR.

Sluneční energie přichází ve formě krátkovlnného záření a dosahuje za jasného dne hodnot 800 – 1000 W/m². Přibližně 20% se odrazí, dalších 20% se za dne vyzáří jako teplo vůči obloze, zbývající čistá energie, (net radiation) se v lesních porostech spotřebovává na výpar vody (evapotranspirace více než 50%), přeměňuje se na teplo (zjevné teplo), **velmi malá část se ukládá fotosyntézou do biomasy a v lesích velmi malá část ohřívá půdu.**

Naproti tomu **suchý povrch** se ohřívá až na 60 °. Od přehřátého povrchu se ohřívá vzduch, který stoupá vzhůru rychlostí několika metrů za sekundu (termika), nasává se okolní vzduch a vlhkost. Tento ohřátý obsahuje množství vodní páry, jeho relativní vlhkost je ovšem nízká, protože ohřátý vzduch pojme mnoho vody. Netvoří se nízká oblačnost (není dosaženo rosného bodu) a vlhkost je odnášena mimo region, **krajina vysychá a navíc ohřátý vzduch brání přísunu vlhkého vzduchu od moří.** Tento efekt odlesněných ploch je znám z empirie po tisíciletí a je teoreticky vysvětlen v současné vědecké literatuře, jejíž existenci MŽP pomíjí. Vzrostlé lesy udržují svoje klima v porostu o výšce až 40m a okolní klima zejména výparem vody (evapotranspirací) bylinná a křovinná vegetace udržuje klima nejvýše ve svém zápoji 1 – 2m vysokém a na přímém slunci se přehřívá, vodní pára odchází vysoko do atmosféry s teplým vzduchem.

Toto jsou učebnicové znalosti od 60tých let minulého století. Věda je formulovala téměř před 100 lety (Bowen 1926) a rozvíjela v polovině 20. století (Penman 1948) a patří k základům ekofyziologie rostlin po několik generací (např. Billings 1964). S vývojem měřicí techniky se tyto znalosti rozvíjejí, avšak principy zůstávají (Monteith, Geiger).

Orgán ochrany přírody tyto poznatky a principy ignoruje, neboť není činěn rozdíl mezi ekologickými funkcemi živého vzrostlého lesa a lesa s uschlým stromovým patrem. Touto ignorancí funkcí živého vzrostlého lesa zcela cíleně orgán ochrany přírody devastuje životní prostředí na území ČR a vytváří pro občany prostředí, kde probíhají procesy vysychání krajiny.

Přesouvá pozornost ke klimatické změně, kterou vlastně on sám vytváří.

Sanitární opatření - typ zásahů realizovaný Společností

Správa NP ve svém hodnocení provedeného hospodářského zásahu v lesích města Kašperské Hory zcela pomíjí podstatu tohoto zásahu, kterou není odvoz dřevní hmoty nebo zisk hospodářského profitu, **ale sanitární opatření proti kůrovci** - Lykožroutu smrkovému *Ips typographus* L. s cílem

zabránit tomuto škůdci v dalším šíření do navazujících lesních porostů jak ve vlastnictvím ML Kašperské Hory, tak i dalších vlastníků lesa.

Je nutné si uvědomit, že Lýkožrout smrkový je škůdce, kalamitní hmyz a mortalitní parazit a sledování vývoje jeho populace a provádění souvisejících sanitárních opatření ochrany a obrany lesa je součástí platných právních předpisů České republiky. Samotná část vědecké obce, se kterou ředitel Správy NP Šumava Mgr. P. Hubený úzce spolupracuje (prof. Kindlmann, prof. Šantrůčková, prof. Vrba) veřejně a opakovaně prezentuje, že pro zamezení dalšího šíření kůrovce je správné používat tzv. pufruční zóny, ve kterých se kůrovec ničí, aby bylo zabráněno jeho dalšímu šíření do navazujících hospodářských lesů (Šantrůčková&Vrba 2010, Kindlmann 2013).

Populace kůrovce na Šumavě v současné době (2019-2023) **neustále pokračuje** v rostoucím trendu rozvoje, který má svůj počátek a **hlavní zdroj na území v přímé správě NP Šumava**. Odtud se kůrovec dále šíří na území okolních vlastníků lesa. Tento stav je veřejně známý z přehledů těžeb publikovaných jak NP Šumava, tak např. státním podnikem LČR s.p. Tento rostoucí trend populační dynamiky kůrovce je důsledkem necitlivého rozšiřování režimu **bezzásahovosti na nová území NP Šumava**. **Provedený hospodářský zásah Společností, který je hodnocen v tomto správním řízení, je nutné hodnotit také z hlediska ochrany životního prostředí občanů České republiky, kterým les vyčištěný od přemnoženého parazita dovoluje užívat všech jeho pozitivních účinků.**

V důsledku chybných podkladů (prof. Svoboda, prof. Prach) a vlastních chybných hodnocení dochází Správa NP Šumava opakovaně k závěrům, že pouze ponechání veškerých projevů kůrovce **bez zásahu** je ve shodě s přirozeným vývojem ekosystému a naplněním ustanovení ZOPK. Je nutné vzít v úvahu, **že se nenacházíme v době a stavu ekosystému, kdy přirozený parazit (dtto kůrovec) uplatňuje pouze přirozené chování**, tedy přirozenou dynamiku a disperzi. Z mnoha světových studií (R.Hoobs 2010, Duelli P. at al., 1997, White Joanne, 2005) i domácích hodnocení (ÚHÚL 2019, VÚLHM 2018, J. Jelínek 1996) vyplývá jednoznačně **oprávněná pochybnost**, že se kůrovec vždy chová jako přirozený a prospěšný element; proto je důležité **důsledně hodnotit místní situaci a genezi předchozích událostí**. **Toto se však v daném řízení nehodnotilo.**

Je doloženo z historických průzkumů lesa a archivních materiálů (Kruml, 1965, Jelínek, 1991, Jelínek 2000, J. John 1875), že původní lesní porosty Šumavy nevykazovaly současné rozsáhlé plochy lesa odumřelého kůrovcem **v řádu tisíců hektarů**, jaké vidíme na území v přímé správě NP Šumava. Je další fikcí ze strany NP Šumava, že kůrovec ovlivňuje ekosystém pouze v lokálním měřítku. Je prokázáno v mnohých vědeckých pracích (Jactel, H., Gaillard, J., 1991, Forst P at al., 1966, Forse&Solbreck, 1985, Boone, C. K. at al., 2011, Pfeffer A., 1952 a další) že disperze kůrovce (doletová schopnost a schopnost ničit vzdálené lesní porosty) nabývá hodnot v řádu kilometrů až desítek kilometrů, proto **nelze asanační zásah vnímat pouze v lokální měřítku**.

Napadení porostů ve vlastnictví města Kašperské Hory není projevem svobodné vůle hospodářického subjektu, ale vynucenou reakcí na situaci, kterou dlouhodobě vyvolává přístup Správy NP Šumava - tedy bezzásahovost. Je zcela prokazatelné (ÚHÚL 2012, ÚHÚL 2019), že kůrovec byl svévolně namnožen aplikovaným managementem na území státu (ve správě NP Šumava) a jeho další šíření na území města Kašperské Hory není přirozeným projevem přírodních dějů, ale přímo zaviněným lidským dopuštěním ze strany posuzovatele - tedy Správy NP Šumava.

Orgán ochrany přírody nezohledňuje práce z Kanady, kdy teplé proudění způsobené ztrátou živého lesa, zanášá roje kůrovce i na více než 100 km daleko - Radar observation and aerial capture of mountain pine beetle, Dendroctonus ponderosae Hopk. (Coleoptera: Scolytidae) in flight above the forest canopy. .

Studie nebyla brána v potaz, tedy byla zatajena, přitom v případě rozšíření kůrovce bez zasahování, bude tento hrozbou pro sousední vlastníky lesa, ale i pro vlastníky lesů vzdálené, neboť teplé proudění může zanést kůrovcové roje řádově až o 100 km daleko.

Opatření na obnovu lesa

V dotčeném rozhodnutí na straně 10 rozhodující orgán široce vysvětluje důvody **k omezení výsadby lesa.** Z uvedeného textu vyplývá obava ze zbytečného a škodlivého zásahu do ekosystému způsobem výsadby lesa, je ale zřejmé, že se úřad potýká s hrubou neznalostí lesnické praxe při obnově lesů a **hrubou neznalostí teorie ekologického pěstění lesů.** V otázce hodnocení dostatečného počtu jedinců na ploše úřad opakovaně publikuje hektarový počet bez zohlednění skutečného rozmístění sazenic. Ve skutečnosti nelze dostatečnost jedinců lesního porostu obecně hodnotit bez současného zohlednění tzv. textury porostu - tedy charakteristického a specifického rozmístění jedinců. Konkrétně uvedených 6000 jedinců v nespecifikovaných podmínkách si lze představit jako větší hlouček stromků v malé části plochy, které mohou být pádem jednoho stromu rozvaleny. Správní orgán argumentuje územím samoobnovy kolem jezera Laka. **To je však území s velmi dobrými vláhovými parametry a nelze jej aplikovat mechanicky na území, které je svým charakterem jiné.**

Je dostatečně známo a popsáno, že samotná sukcese nepřináší automaticky jistotu zajištění obnovy lesního porostu a pokračování existence lesa (ve smyslu definice lesa mezinárodní organizací IUFRO). Sukcese může nabývat periodických fází přípravného lesa, jehož generace se opakují nikoliv v souladu s přirozeným stavem (ad homeostáza klimaxu).

Výsadba lesa sleduje podporu tzv. klimaxového lesa, o kterém je známo, že představuje ekologicky nejstabilnější a biologicky nejcennější formaci lesního prostředí. Jednoduchým a názorným příkladem tohoto principu je fakt, že celosvětově nejvíce chráníme dochované fragmenty pralesů - synusie vysokověkých stromů klimaxového lesa, a nikoli sukcesní nárosty např. na výsypkách důlních hald, kde bychom přirozenost porostů mohli hodnotit rovněž jako mimořádnou. Koncept obnovy lesa klimaxovými dřevinami příslušného stanoviště (včetně podílu doplňujících dřevin sukcese).

Je nutné vše hodnotit z hlediska toho, aby zde vyrostl, pokud možno co nejdříve, vzrostlý les, která jako jediný je schopen plnit přirozené ekologické funkce. O metodách a způsobech může rozhodovat pouze hospodář v lesích, nikoliv správní orgán.

Bříza

Správní orgán na území Studenec u Stach je pobouřen vyřezáváním břízy a tím deklaruje ohrožení biologické rozmanitosti. K nálezu orgánu ochrany přírody je zapotřebí říci, že jejich závěry jsou

neúplné a nesprávné. Na daném území se běžně vyskytují dva druhy rodu Bříza a sice Bříza bradavičnatá(bělokorá) - *Betula pendula* a Bříza pýřitá - *Betula pubescens*.

Vzhledem k odlišnosti ekologických nároků obou druhů namítáme neodbornost zaměstnanců Správy NP Šumava, která oba druhy směšuje a komplikuje tím přehlednost situace. Vzhledem k tomu, že v momentě hodnocení byly na místě samém dle vyjádření správního úřadu celé kmeny břízy, bylo možné oba druhy snadno odlišit. Bez rozlišení této druhové variability je nutné hodnotit vyskytnuvší se břízu jako Břízu bradavičnatou - *Betula pendula*, která náleží k nejrozšířenějším (obligátním) dřevinám v České republice vůbec.

V žádné literatuře není doloženo, že by se jejím vyřezáváním podařilo vyloučit ji ze specifického podílu v dřevinné skladbě lokality, ve které se vyskytuje.

V daných přírodních podmínkách lokality dochází v přirozeném stavu k postupnému ubývání pionýrské, světlomilné, Břízy bradavičnaté - *Betula pendula* ve prospěch stín snášejících a stínomilných dřevin, především Javoru klenu - *Acer pseudoplatanus* a Jedle bělokoré - *Abies alba*.

Včasným uvolněním mikrostanoviště pro vstup a lepší uplatnění těchto dlouhověkých, stanovištně původních dřevin provádí Lesy města Kašperské Hory činnost ke zvyšování biologické rozmanitosti stanoviště - mikrohabitatů a posléze dřevinné skladby. Umenšený podíl Břízy bradavičnaté - *Betula pendula* není v rozporu s cíli biologické rozmanitosti, protože **se nejedná o zásah, který by mohl poškodit genetickou variabilitu tohoto druhu, nebo mohl způsobit vymizení této dřeviny z ekosystému dané lokality.** Naopak výchovným zásahem včasné uvolnění prostoru pro průnik jedle, javoru a dalších dřevin přirozeného zmlazení (buk, jeřáb, vrby, topol osika) představuje ideální způsob aktivní podpory biodiverzity. Z tohoto důvodu považujeme hodnocení Správy NP Šumava ve věci podílu břízy v katastru Studenec u Stach v zóně soustředěné péče za zcestné.

Doupné stromy

Ve věci posuzování přístupu ke hnízdním (tzv. doupným) stromům namítáme, že odstranění jednoho stromového pahýlu nezakládá relevantní důvod pro negativní posuzování Společnosti k principu ochrany biologické rozmanitosti (mikrohabitatů) stanoviště. Jak bylo během dokazování ze strany Společnosti doloženo, v jiných částech vlastních lesních ekosystémů se tyto stromy vyskytují a jejich stáří a stupeň rozkladu dokazují, že jsou zde ponechány k úplnému zetlení dlouhodobě a systematicky. Odstranění jednoho stromového pahýlu bylo náhodným, sekundárním zásahem a nikoliv projevem systému, který vyžaduje omezení lesnické činnosti.

Tvorba biomasy a uhlíková stopa v lesních porostech, které uhynuly kůrovcem následkem bezzásahovosti

Zcela opomíjeným aspektem bezzásahovosti a následného úhynu vzrostlého živého lesa je pokles primární produkce tedy změna poměru tvorby a rozkladu rostlinné (dřevní biomasy) a s tím spojený pokles vázání (sekvestrace) oxidu uhličitého. Jaké dopady má úhyn lesa na uhlíkovou stopu a produkci zjevného tepla? Nenašli jsme na stránkách NPŠ ani na stránkách MŽP hodnocení uhlíkové stopy NPŠ a její změny po aplikaci bezzásahovosti. Uhlíková stopa je měřítkem dopadu lidské činnosti na životní prostředí a zejména na zemský klimatický systém. Uhlíková stopa není tedy z definice omezena na území NPŠ. .

Primární produkce lesních porostů (tvorba rostlinné biomasy) závisí na stavu porostu, na věku lesa. V uhynulých lesních porostech poklesla primární produkce na úroveň ranných stádií sukcese, neexistuje tvorba dřevní hmoty, do které se ve vzrostlém lese ukládá trvale biomasa. Při konzervativním odhadu roční produkce dřevní biomasy $0,5\text{kg}\cdot\text{m}^{-2}$, tedy 5 tun biomasy na 1ha za rok

jde o ztrátu produkce a ukládání biomasy řádově tisíců tun za rok v uhynulých porostech NPŠ. Posoudil orgán ochrany přírody tuto ztrátu vázání oxidu uhličitého (nárůst uhlíkové stopy) s nákladnými opatřeními, která podporuje na snížení produkce oxidu uhličitého? Podle pravidel prosazovaných MŽP má uhlíková stopa globální rozměr.

Dále, při transpiračním koeficientu horského smrku 400kg vody na 1kg vytvořené biomasy, způsobil úhyn horského lesa k uvolnění 1300 MWh zjevného tepla za rok na 1ha. Zásadní je přitom ztráta klimatizační schopnosti za slunných letních dnů i v březnu a dubnu, kdy je smrkový porost aktivní na rozdíl od trav a opadavých stromů.

Uhlíková stopa po zákazu lesnických činností Společnosti, nebyla orgán ochrany přírody vůbec vzata v potaz a nebylo s ní kalkulováno v tom smyslu, aby bylo zřejmé, jak zákaz výkonu lesnické činnosti bude mít dopad na uhlíkovou stopu, neboť nezasahování proti škůdcům bude proces usychání lesa pokračovat.

IV.

Proč je zapotřebí zakázat činnost v daných lokalitách

Správa NPŠ uvádí, že

„.....Důvod k omezení některých lesnických činností vzešel z činnosti Společnosti (realizace těžby dříví v roce 2021 a 2022 v lokalitě Pěnivý potok a přímém odstranění určitého druhu z přírodního společenstva daného ekosystému a tím snížení druhové variability ekosystému na části ppč. 293, kú. Studenec u Stach).“

Správa NPŠ dále uvádí:

„V řešeném území jsme v současné době svědky výrazného ubývání biologické rozmanitosti, což má závažné důsledky zjm. pro přírodní (lesní) prostředí. Hlavními příčinami jsou změny, které zasahují přírodní stanoviště. Tyto změny jsou vyvolány vysokou mírou intenzity, v daném případě provedením nahodilé i úmyslné těžby a odvozem dřevní hmoty z porostů v posledních dvou letech. Pokračováním v započatých lesnických aktivitách by došlo ke zvýšení již současného negativního ovlivňování jak přírodních stanovišť, tak i ostatních zvláště chráněných druhů (nejen co do jejich kvality, ale i co do plošného zastoupení v rámci EVL) a biotopů druhů, k jejichž ochraně je EVL nebo PO určena. Případným pokračováním v těžebních aktivitách dojde k odstranění stromového patra na většině zájmové plochy, a to ve velice krátkém časovém úseku.“

„V případě nestanovení podmínek obsažených v prvním výroku by nebylo možné zamezit případným dalším negativním dopadům v lokalitě Pěnivý potok. Jednalo by se zejména o pokračující snížení přirozenosti lesních porostů v dané lokalitě, což by znamenalo větší pozměnění ekosystémů nebo negativní ovlivnění některých jejich složek; negativní ovlivňování přírodních stanovišť (zhoršení jejich kvality); výraznou negativní změnu věkové i prostorové struktury lesního prostředí; zmenšení plošného zastoupení přírodních biotopů v rámci EVL Šumava; zmenšení biotopů druhů, k jejichž ochraně je EVL a PO určena; zhoršení stavu místních populací chráněných druhů rostlin a živočichů; způsobení podstatné změny v biologické rozmanitosti, struktuře a funkci ekosystémů, které jsou v rozporu s cíli ochrany zón národního parku nebo s režimem zón národního parku (§ 18a ZOPK) a působení významného negativního vlivu na příznivý stav předmětu ochrany i celistvost EVL.“

V rozhodnutí není definováno jaké škody či zásahy do populace chráněných druhů rostlin a živočichů bylo Společností provedeno. Jaká společenstva byla odstraněna z daného ekosystému a zda tak bylo uskutečněno činností Společnosti. Poté v odůvodnění rozhodnutí je výčet fauny a flory, která se nachází v NP. Nelze zjistit ze samotného rozhodnutí, co činností Společnosti fauně a floře, která je uvedena ve výčtu, bylo provedeno a že došlo až k ohrožení biologické rozmanitosti.

Dle § 66 odst. 1 ZOPK „Orgán ochrany přírody je oprávněn stanovit fyzickým a právnickým osobám podmínky pro výkon činnosti, která by mohla způsobit nedovolenou změnu obecně nebo zvláště chráněných částí přírody, popřípadě takovou činnost zakázat“.

Z celého rozhodnutí není zřejmé, jakou nedovolenou změnu Společnost provedla. Společnost hospodaří dle LHP, tedy její činnost je činností dovolenou. Její činnost směřuje k zachování/obnově vzrostlého lesa a tím tedy posiluje jeho přirozené ekologické funkce. Její činnosti jsou též v souladu s režimem daných zón ochrany, tedy ani z tohoto důvodu nelze Společnosti nic zazlívat.

Její zásahy proti škůdcům, jsou zásahy sanitární povahy, jsou vynucené činností Správy NP, tedy státní mocí je ničen její majetek a nyní se bude muset dívat přes nastavené zákazy na ničení svého lesa v přímém přenosu.

Orgán ochrany přírody hovoří o ubývání biologické rozmanitosti v daném území, není zřejmé z čeho správní orgán vychází, jakých organismů se to týká a dále chybí vyhodnocení, zda ubývání biologické rozmanitosti není důsledkem zničení lesa množením kůrovce z lesů spravovaných samotným orgánem ochrany přírody.

Jakmile je zasažena existence vzrostlého, živého lesa, musí vždy zákonitě dojít ke snížení biologické rozmanitosti. Mrtvý les není přínosem pro nikoho, ani pro faunu, ani pro floru, ani pro člověka.

Například na lesnický opečovávaném území Křivoklátska, při existenci vzrostlého živého lesa v přirozené a pestré dřevinné skladbě, vidíme vysokou biodiverzitu ve všech přírodních aspektech, která se ani zdaleka v NPS nenachází. Území pro přírodu a člověka prostě přináší ten největší benefit pro obě složky životního prostředí.

Jestliže sama Správa nezasahuje proti kůrovci ve svých lesích jí spravovaných, a tím množí kůrovce, který se rozšiřuje i do lesů Společnosti, a to nejenom. Tedy přímo ohrožuje a ničí soukromý majetek, pak se Správa NP postaví do role rádoby „čistého ochránce biodiverzity“ udělením zákazu lesnické činnosti soukromému subjektu, jenom zakrývá pravý stav věci, že je to Správa NPS, která je tím pravým škůdcem, který ničí lesy.

Orgán ochrany přírody uvádí, že zamezení lesnické činnosti je přece finančně kompenzováno nemůže obstát. Správa NP Šumava není tiskárnou na peníze, nemá se chovat rozmařile a nesmyslně eskalovat ekologické škody, které jsou pravou podstatou finančních ztrát.

Ke správě ekosystémů nelze přistupovat lapidárně a lehkovážně a svévolně množit možná rizika s laciným vysvětlením, že to přece všechno zaplatí státní pokladna. Nelze donekonečna snášet hloupá tvrzení o tom, že lesy v národních parcích nejsou lesy hospodářské, takže se nic nemusí.

Lesy na území NP Šumava jsou mozaikou více a méně autentických přirozených společenstev, na mnohých místech se v minulosti intenzivně hospodařilo a tento stav materiální pravdy nelze pomíjet tím, že zde byl vyhlášen národní park jako experimentální laboratoř pro jakékoliv děje, ke kterým může v ekosystému dojít. Jak je prokázáno, kam lidská paměť sahá nejsou známy na

území Šumavy tak rozsáhlé plochy lesa odumřelého v tak krátké době, jako je doba trvání existence národního parku.

Je to pokrytectví nejhrubšího zrna.

Takový výkon státní moci nemůže a nesmí požívat ochrany.

V.

Požár – riziko pro lesní porosty

Společnost argumentovala k zákazu provádění opatření na ochranu lesa proti hmyzím škůdcům a k zákazu vyklizování kůrovcových souší a kůrovcem napadených stromů tak, že bude docházet k zvýšenému riziku požárního nebezpečí, přičemž je povinností Společnosti, aby zavedla taková preventivní opatření, která se vztahují, jak na zónu přírodní, tak i na zónu přírodě blízkou, aby eliminovala vznik požáru. Tedy eliminovala požární nebezpečí.

HŽ k tomu uvádí, že tato argumentace Společnosti je velmi závažná.

Orgán ochrany přírody uvádí argumentaci materiálem provedeného panem Hruškou, který komentuje požár v NP ČŠ. Správní orgán nebere v potaz a nevyhodnocuje analýzu HZS týkající se požáru v NP ČŠ, která je oficiální „státní“ analýzou specializovaného útvaru Ministerstva vnitra ČR k této události. Tedy je to především tato analýza, která musí být rozebrána a vyvozeny z ní patřičné důsledky i pro další území národních parků. Analýza pana Hrušky nemůže být validnějším dokumentem, než jsou oficiální výstupy HZS. Pan Hruška není odborníkem na požáry, proto je zapotřebí zhodnotit i tuto skutečnost při hodnocení validity tohoto důkazu.

Citujeme z analýzy: „**Přítomnost odumřelých kmenů dřeva s nízkou vlhkostí, jejich geometrické uspořádání a vysoká vrstva suché hrabanky tvořily ideální hořlavý soubor s vysokou výhřevností. Po iniciaci tohoto hořlavého souboru odletujícími horkými částicemi došlo k jeho iniciaci a rychlé skokové propagaci požáru.**“

Suché dřevo nacházející se v NPCŠ v bezzásahových zónách bylo přímou příčinou, že požár nabyl rozměrů 1000 ha území NP. Došlo k absolutnímu zhoršení životního prostředí. Vytvoření jednorázového tepelného výkonu o velikosti 1.000 Gw, (hodinový výkon jaderné elektrárny Temelín je 2 Gw), vytvoření holého, černého území v rozsahu 1 000 ha, které se stalo „přírodním“ teplometem. Na ploše 1000 ha po požáru se většina dopadajícího slunečního záření přeměňuje na zjevné teplo a tím dochází ke značnému ohřevu atmosféry, roční "výkon" této plochy činí nejméně 10.000 Gw a je třeba počítat s tímto efektem minimálně po dobu dalších 20-30 let, než vznikne vzrostlý les - pokud vznikne !!!???

Do celkové bilance, o co přicházíme jako lidstvo, když odumře či shoří vzrostlý les, je třeba ještě zahrnout ztrátu "chladícího výkonu" vzrostlého lesa a ten na 1.000 ha představuje cca 5.000 Gw ročně.

Tedy celková bilance požáru na pouhých 1.000 ha je, že se uvolní 1.000 Gw při samotném požáru, ale pozor jde o vysokoteplotní teplo - škody jsou větší a na větší vzdálenosti a k tomu každoročně po dobu příštích nejméně 20-30 let přicházíme o výkon chlazení cca 5.000 Gw a současně ohříváme klima každoročně o cca 10.000 Gw a to znamená celkovou roční tepelnou bilanci + 15.000 Gw !!!

Tedy každý požár lesa je závažnou ekologickou katastrofou. Jak je možné, že orgán ochrany přírody tohoto nedbá a tyto důsledky nezná.

Základní a jedinou prevencí proti požáru je nenechat uschnout les. Nadbytek dřevní hmoty, nastojato suché stromy jsou podhoubím pro rozšíření požáru do katastrofického rozsahu. V NPS jsou tisíce tun suchého dřeva v podobě volně ležící dřevní hmoty a nastojato uschlého lesa, který nevydržel nájezd kůrovce, **který se nachází především na pozemcích obhospodařovaných Správou NPS.**

Je trestuhodné, že rozhodnutím – uplatněním státní moci, dojde k vytvoření rozhodnutí, které cíleně vytváří a prohlubuje protipožární nebezpečí, tím, že znemožňuje Společnosti aktivně pečovat o les.

VI.

Shrnutí

Na základě výše uvedených argumentů žádáme odvolací orgán, aby rozhodnutí Správy NPS vydané dne 14.6.2023, č.j. SZ NPS 07906/2022/45 - NPS 04578/2023 zrušil a řízení zastavil jako bezdůvodné.

Hnutí život, z.s.